

E K O

回
向

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME V.Z.W.
Zittaart 21 - 2419 Lille (België)

APRIL 1986

Nr 33

BUDDHADHARMA : GODSDIENST OF ... ?
=====

Sinds meer dan een eeuw wordt er in 't Westen gedebatteerd over de vraag of het boeddhisme wel een religie is, of een psychotherapie of een fenomenalistisch ethico-filosofisch systeem of etc. etc.

Als u 't mij vraagt, dan kunnen we misschien wel zeggen wat het boeddhisme NIET is : het is beslist geen GODsdienst om de eenvoudige reden dat er geen rekening wordt gehouden met een God die Schepper, Rechter, Heiland, of zelfs gewoonweg "persoon" of "drie personen" zou zijn . Dus geen gods-dienst..

Het boeddhisme is ook geen psychotherapie . Ofschoon vaak de gelijkenis van Boeddha als geneesheer voorkomt, toch is de Boeddha geen (goedkopere) plaatsvervanger voor de neuroloog of de psychanalist . Wat Hij onder "lijden" verstaat, is niet zomaar de miserie van één onderdeel van de persoonlijkheid (nama-rupa), maar wel de totaliteit van begeerte-haatonwetendheid, niet zomaar van één patiënt, maar van alle wezens . Het gaat dus niet om de psychotische problemen van de enkeling .

Evenmin is het boeddhisme een filosofisch systeem zoals dat van Aristoteles, Descartes, Kant, Hegel, Stuart Mill, Sartre... Er zit weliswaar in de Buddhadharma een stevig skelet van filosofisch denken , maar de reikwijdte is veel

ruimer dan de problematiek van dit bestaan en het zijnde ; de Leer van de Boeddha omvat tevens de voor-geboorte en het hierna-maals , transcendeert het conceptuele denken en vervloeit in de mystieke ervaring . Weliswaar leest men nog steeds dat Boeddha Gautama een filosoof was . O.K. Maar hij was méér dan een filosoof . De eerste Theravada-teksten die in het Westen gepubliceerd werden, konden inderdaad de indruk wekken van een ethisch-filosofisch systeem... maar ik denk niet dat er één Theravada-monnik is die dergelijk 19de-eeuws standpunt nog bijtreedt .

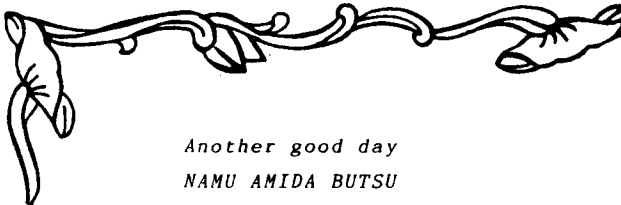
Het boeddhisme is een levensleer, een heilsleer, ook een levenshouding ; een met de vinger wijzen naar lijden, geboorte en dood, naar begeerte, haat en onwetendheid, naar wijsheid en mededogen, naar nirvāna, naar het Reine Land .

Het hele probleem godsdienst/psychotherapie/filosofie berust gewoon op een foutieve vraagstelling : een typisch westerse etiketteringsdrang met -ismen en -isten . In de landen vanwaaruit wij de Leer van de Boeddha ontvangen hebben, bestaat er geen woord als ons "boeddh"- "isme" . Men spreekt er van 'buddhadharma'(Leer van de Boeddha), 'buddhasāsana' (boodschap van de Boeddha), 'fo-fa' of 'bukkyō' (Leer van de Boeddha), 'butsu-dō' (de weg van de Boeddha).

"-ismen" en "-isten" zijn Europese uitvindingen . Laten we het probleem dan maar over aan "Euroboeddhisten"...

Gasshō !

Shitoku.



*Another good day
NAMU AMIDA BUTSU
is all I can say .*

Marc Cumberlege



TANNISHŌ I

In dit eerste hoofdstuk, zet de auteur van Tannishō verwijzend naar de woorden van Shinran Shōnin, de hoofdlijnen uit van wat als "lering van de Ander-Kracht-Nembutsu" kan betiteld worden :

1) enkel 'shinjin' determineert de Geboorte in het Reine Land ; 2) Amida's heilswerkzaamheid geldt onbeperkt en onvoorwaardelijk voor alle wezens zonder onderscheid en 'zoals ze zijn' ; 3) het religieuze heil staat volkomen los van alle ethische bekommernissen .

OP HET OGENBLIK DAT MEN VERTROUWD^a IS (met de gedachte) DAT MEN, GERED DOOR DE ONVERWOORDBARE^b (werkzaamheid) VAN AMIDA'S GELOFTE^c, DE GEBOORTE (in het Reine Land) VERWEZENLIJKT,

DAN RIJST^d DE OP HET UITEN VAN DE NEMBUTSU GERICHTE GEEST OP.

OP DATZELFDE OGENBLIK LAAT (Amida) JE DEELACHTIG WORDEN IN DE WELDAAD OMVAT EN NOOIT MEER LOSGELATEN^e TE WORDEN .

a - het vertrouwen in de Ander-Kracht, het moment van shinjin .

b - fushigi : onverwoordbaar, ondenkbaar, want absoluut .

c - seigan : verwijst (1) naar de 48 Geloften van Amida-Dharmakāra, maar (2) meer bepaald naar de 18de Gelofte .

d - Het uiten van de Nembutsu ontstaat a.h.w. in parallel met het oprijzen van het 'gemoed van vertrouwen'(shinjin) . Het is dus niet dit 'uiten van de Nembutsu' dat oorzaak van de Geboorte . Het 'uiten van de Nembutsu' in de Ander-Kracht optiek is geen bewuste wilshandeling vanwege de gelovige, maar een verbaal en spontaan oprijzen van Namu Amida Butsu . Men kan zeggen dat in dit 'uiten van de Nembutsu' het de Boeddha is die spreekt ; voor de gelovige is dit dan het 'horen van de Nembutsu'.

e - sesshu fusha : wie shinjin verwezenlijkt, is verzekerd van de Geboorte ; hij kan niet terugvallen .

AMIDA'S VOORTIJDELIJKE GELOFTE^a MAAKT GEEN ONDERSCHIED TUSSEN OUD EN JONG, TUSSEN GOED EN KWAAD .

a - De Gelofte is afgelegd en vervuld buiten elk tijd/ruimte-systeem . Voortijdelijk (hon) betekent 'voorafgaand aan elk in de tijd denkbaar ogenblik'.

ENKEL SHINJIN IS VAN BELANG, DAT DIENT MEN GOED VOOR OGEN TE HOUDEN !

Shinjin is het 'gemoed van vertrouwen' door de Ander-Kracht (= het oneindige Boeddhaschap) in de wezens gewekt . In het Shin-Boeddhisme speelt shinjin zowat de rol van 'satori' in het Zen-Boeddhisme .

DE REDEN HIERVOOR IS DAT DE GELOFTE (afgelegd werd) OM DE LEVENDE WEZENS TE VERLOSSEN UIT HUN ONMETELIJK DIEP KARMISCH KWAAD^a VAN RAZEND WOEDENDE BLINDE PASSIES^b .

*a - karmisch kwaad (zai-aku) : het karma (het 'doen', niet zozeer de 'daad!'), in wezen neutraal, wordt overwegend ervaren als onheilzaam : alle bestaansvormen zijn immers door lijden getekend .
b - blinde passies (bonnō) : de mentale functies van begeerte, haat en onwetendheid . "Blind" doordat verblinding (onwetendheid) aan de bron van alle passies ligt .*

DAAROM : ALS MEN ZICH AAN (de werkzaamheid van) DE VOORTIJD-
DELIJKE GELOFTE OVERGEEFT, DAN ZIJN ANDERE GOEDE (werken)^a
OVERBODIG .

a - goede werken : de 'meditatieve en niet-meditatieve praktijken', zoals moraal, meditatie, ritueel enz .

ER IS IMMERS GEEN ENKEL GOED (werk) DAT DE NEMBUTSU OVERTREFT .

Nembutsu is hier duidelijk niet de Nembutsu die men uit eigen berekening of beslissing reciteert, maar de Nembutsu die spontaan, d.i. door de werkzaamheid van de Gelofte-Kracht, uit de diepe natuur van de wezens opwelt .

DAAROM VREZE MEN HET KWAADE NIET .

Onze 'slechte' daden hebben geen invloed op de werkzaamheid van de Ander-Kracht (het Oneindige Licht-en-Leven).

WANT GEEN KWAAD IS STERK GENOEG OM AMIDA'S VOORTIJDDELIJKE GELOFTE TE HINDEREN .

DAT WAREN ZIJN WOORDEN .

Unnun : betekent zoveel als "einde citaat" en verwijst naar de woorden van Shinran Shonin .

DE WELDADIGHEID VAN HEMEL EN AARDE

Shoji Hondo

Wanneer ik het allemaal overweeg ,
hoe groot toch is de weldadigheid van hemel en aarde !
Alle levende wezens , ja het hele heelal
leven in die weldadigheid van hemel en aarde,
loven de weldadigheid van hemel en aarde .

Men geeft er verschillende namen aan :
God , Dharma , Tathagata .
Maar het is het absoluut hinderloze licht .

Het absoluut hinderloze licht
vervult de wereld in de tien richtingen
en geeft aan alles leven .
Het scheidt alles .

Daardoor bestaan onze levens en onze lichamen
vanaf het eerste begin enkel door de weldadigheid van hemel
en aarde .

Er is dan ook niets dat wij waarlijk "ons eigen" kunnen noemen .

Deze grote weldadigheid
mij geschonken , wordt mijn ware zelf .
Ze verdrijft mijn onwetendheid en wordt mijn leven .

Wanneer gij daarvan de waarheid realiseert
en vertrouwt op het leven van Tathagata ,
zullen uw feilen vanuit het oneindige verleden af verdwijnen
en ontvangt gij het eeuwige leven .

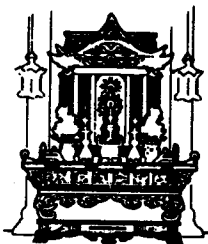
Dit waarlijk is het land van vrede en mededogen,
vol van weldadigheid en zonder de geringste wolk .

In de schittering van onzegbare geestelijke werkzaamheid
is er geen einde aan het vreugdevolle vertrouwen .

Elkaar liefhebbend en eerbiedigend,
wordt gij de vorm die de verheven geest manifesteert .

Als ik het zo zie :
hoe groot toch is de weldadigheid van hemel en aarde !

Als ik het zo zie :
hoe groot toch is de weldadigheid van de Tathagata !



Karl PETIT : BOEDDHA'S DOOPFEEST

Volgens het volksgeloof zouden, bij de geboorte van Boeddha Shakyamuni - waarvan de biografie verloren loopt in een waas van legendes - vanuit de hemel twee waterhozen , een warme en een koele, neergestroomd zijn om moeder en kind te wassen .

Nadien zou de toekomstige Boeddha met de ene hand naar de hemel, met de andere naar de aarde gewezen hebben . Deze *mudra* wordt als volgt verklaard : na zevenmaal * in een cirkel rondgewandeld te hebben , zou hij naar de vier windrichtingen gekeken hebben, daarbij plechtig uitsprekend : "In de hemel en onder de hemel ben ik alleen huldewaardig" . Een andere bron vermeldt dat hij zou gezegd hebben : "Ik ben het opperste wezen in deze wereld, het beste wezen in deze wereld, de eerste in deze wereld."

Ofschoon men gerust aan de authenticiteit van deze symbolische gebaren en hooghartige woorden mag twifelen, toch is het noodzakelijk ze te vermelden . Inderdaad, de mooie *Kanbutsu*-ceremonie, de "Boeddha-doop", in Japan daterend van het jaar 840, herdenkt elk jaar deze gebeurtenis op de achtste dag van de vierde maand , zowel bij de boeddhistische lekenverenigingen als in de belangrijke tempels gewijd aan de Verhevene .

Meer dan één dichter werd er trouwens door geïnspireerd . Aldus schrijft Wei Fung-tsai (1803-1871), van Chinese oorsprong, in een gedicht gewijd aan het "bad van de kleine Boeddha" : "De vooravond van de achtste dag van de vierde maan, is elk klooster een grote lichttoorts in de religieuze nacht." En daarbij spreekt hij ook meelijnd over de novicen die deze vrome plechtigheid bijwonen . Want deze jongelui kijken niet zonder enige bezorgdheid naar de drie met wierook doordrongen tondelkegeltjes die de abt over enige ogenblikken brandend op hun hoofd zal plaatsens, waar ze stilletjes opbranden... Deze kegeltjes symboliseren, zo zegt men, de Drievoudige Toevlucht of de drie delen van de Kanon, die men gewoonlijk de Drie Manden noemt .

Maar de meest spectaculaire en kleurrijke ceremonie is ongetwijfeld deze die ook tegenwoordig nog, plaats grijpt in de grote Asakusa-tempel te Tokyo . Men vereert daar o.m. een piepklein bronzen beeldje dat *Tanjō-butstu* , letterlijk "Geboorte van Boeddha" genaamd wordt . Dit beeldje stelt de pasgeboren bodhisattva voor, met de ene arm boven het hoofd met de wijsvinger naar de hemel wijzend, en de andere arm neerhangend langs het lichaam .

Terwijl dit beeldje rondgedragen wordt door in 't wit geklede personen, blazen priesters die *yamabushi* of "bergheiligen" , monniken van de *Shugendō*-sekte die als kluizenaars leven op de Omine-berg , in reusachtige schelpen .

Een groep weelderig geklede priesters onthaalt die processie bij de ingang van het Hibiya-park, waar in zijden kimono's geklede kinderen van de boeddhistische zondagsschool ze opwacht . Vervolgens gaat iedereen stoetsgewijze naar het midden van het park waar op een verhoog de *Hanamido* of "bloementempel" opgericht werd, een soort rijkelijk met bloemen versierd schrijn .

De eigenlijke ceremonie begint wanneer geestelijken het gordijn van goudbrokaat verwijderen, waardoor het kleine beeldje van de toekomstige Boeddha zichtbaar wordt . Dat is dan meteen het ogenblik van het tradi-

tionele aanbieden van bloemen en wierook . Voor de oorlog zong de menigte vervolgens het nationale volkslied *Kimigayo* ("De Heerschappij van onze Keizer") met de plechtige begeleiding van koperblazers . Nadien werden dan boodschappen voorgelezen en liederen gezongen door de aanwezige kinderen .



Dan is het de beurt van de priesters, om enkele sutra's te reciteren; tijdens deze lezing waarbij de eeuwige vrede opgeroepen wordt, voeren kinderen van vijf tot acht jaar dansen en ritmische bewegingen uit ter ere van de kleine Boeddha in zijn bloemenrijk decor . Het is om deze reden dat men aan deze openbare huldiging van de geboorte van de Verhevene ook de naam *Hana-matsuri*, "Feest van de Bloemen", geeft . In het Land van de Rijzende Zon is dit feest de aanzet van de prachtige tijd van de bloeiende kerselaren .

Tijdens deze ceremonie en ten teken van toewijding, gieten de gelovigen eerbiedig met bamboepollepeltjes wat gesuikerde tee over het beeldje . Sommigen geloven dat deze tee hierdoor gewijd is en drinken er ingetogen enkele teugen van op .

Dit is voor bijgelovige personen die lijden aan een of andere kwaal, een ongeduldig verbeide gelegenheid : ze dompelen hun vingers in de vloeistof en drukken ze dan op die plaats van het beeldje die overeenstemt met de plaats van hun eigen lichaam waaraan ze lijden, met de hoop op deze wijze genezing van hun kwaal te bekomen .

Maar is het niet zo dat in het Westen de heiligenverering, gisteren zowel als vandaag nog, aanleiding geeft tot dergelijke praktijken ?

* Herinneren we eraan dat "zeven" een mystiek getal en een bij uitstek fundamenteel cijfer is . In heel wat godsdiensten bezit het een bijzonder belang als symbool . De zeven "rondwandelingen" van baby Shakyamuni zouden de "zeven passies" verbeelden welke hij gedurende zijn aards bestaan zou dient te overwinnen . De moeder van de toekomstige Boeddha zou zeven dagen na zijn geboorte overleden zijn . In India is het nog steeds gebruikelijk zevenmaal rondom de lijkbrandstapel te wandelen .

N.B. De inhoud van sommige delen van dit artikel werd ontleend aan Tamotsu Iwado's werk "Children's Days in Japan", Tokyo, 1936 .



MEDITATIE : JA OF NEEN ?

Een heel stuk van de populariteit die het boeddhisme sedert zowat een halve eeuw in sommige middens geniet, gaat terug op de meditatie . Dat heeft onvermijdelijk geleid tot een pak misverstanden .

Zoals men maar al te vaak in het Indische denken de Vedānta gelijkstelt met de Upanishaden en in de islam de Qoran met Ayatollah Khomeini , evenzo is men gekomen tot de opvatting dat meditatie het alfa en het omega van het boeddhisme zou zijn .

Een verklaring voor dit verschijnsel ligt voor de hand . De eerste 'successen' van het boeddhisme zijn immers voor een groot deel te danken aan D.T.Suzuki , met zijn talrijke en goede (ofschoon niet geheel onaangevochten !) boeken over het Zen-boeddhisme . Daarbij kwam dat na de Chinese ingrepen in Tibet , toen heel wat Tibetaanse lama's dienden uit te zwermen en "bij toeval" Kathmandu zo in trek was bij de Flower-Power-generatie , men een zekere analogie begon te merken tussen enerzijds de werking van bepaalde drugs en anderzijds beelden uit bepaalde visualiseringsmethoden . Zo kwam het dat 'meditatie' als het ware de vlag werd voor het boeddhisme en , met wat modeverschijnselen en ook sommige commerciële belangstelling , meditatie gezien werd als kern, oppervlakte en inhoud van de Leer van de Boeddha .

Meditatie is immers een psychotechnische methode waarmee de meditant in zijn geest (hart + denken = gemoed) een bepaalde toestand kan scheppen : van aandacht, van rust, van helderheid .

Meditatie neemt heel wat diverse en soms erg uiteenlopende vormen aan : śamatha (stillen), vipasyānā (in-zien), visualiseringen , mandala's , mūdra's (zelfs het zitten in za-zen kan als een mudra aangezien worden), mantra's , het reciteren van de Naam (nien-fo , nembutsu van de zelf-kracht : jiriki-nembutsu), allemaal praktijken die onder één of andere vorm in praktisch alle boeddhistische stromingen teruggevonden worden .

Bovendien is het zo dat de meeste van deze meditatievormen inderdaad een zekere doeltreffendheid blijken te bezitten . Ze hebben in heel wat gevallen een duidelijke psychotherapeutische werking ; ze beïnvloeden in gunstige zin het psychische leven ; ze zijn in de meeste gevallen (weliswaar steeds onder beslist competente leiding en begeleiding) een prachtige geestesgymnastiek, die in de jachtige omgeving van onze huidige mensenmaatschappij heel wat innerlijke rust, openheid en sterkte kan scheppen . De meditatie , goed aangeleerd en goed beoefend , kan heel wat neurotische klippen helpen omzeilen . Dat zijn de onmiskenbare voordelen van de 'boeddhistische' meditatie en daarin is deze

techniek sterker dan alle mogelijke andere meditatieve praktijken, religieus of niet.

Juist in dit directe 'nut' van de meditatie schuilt het grote risico van zelfgenoegzaamheid. Een meditatie die verkeerd opgevat wordt of die foutief verloopt, leidt tot een zelf-bevestiging die volkomen in tegenstrijd met de diepe kern van het boeddhisme is en bijgevolg de verwezenlijking van het boeddhistische heilsperspectief onmogelijk maakt.

Boeddhistisch bekeken is meditatie eigenlijk niets meer dan een geschikt middel. Er kan dus niet zoiets bestaan als een meditatie om de meditatie, een meditatie "omdat men er zich prettig bij voelt, omdat men meditatie nodig heeft, omdat men naar meditatie verlangt en eraan gehecht is ..."

Wie meditatie beoefent terwille van de psychische rust, kan dat met minder moeite en minder inspanningen gedaan kregen met Temesta, Valium... om van de 'straffere' spullen niet te spreken. Wie meditatie inslikt als een aspirine of aan meditatie gehangen is als aan heroïne, die mist de boot.

Meditatie is een religieuze, geen psychologische, aanzet tot het pad dat leidt naar het ware, uiteindelijke doel van de Buddhadharma: Nirvāna, Verlichting, Boeddhaschap.

Men hoede zich er dus voor het middel hoger te stellen dan het doel, het middel terwille van het middel in te zetten. Dat is enkel een nieuwe bron van gehechtheid, waarin het ego-denken enkel maar sterker en sterker kan worden. Want IK mediteer!

En men verblinde zich niet door de obsessie van de 'voordelen' verbonden aan de meditatie. Deze voordelen zijn onbetwistbaar, maar ze zijn eigenlijk slechts nevenverschijnselen, welkome verschijnselen maar slechts secundair ten opzichte van het doel waarom het toch gaat. Want men trekke de (boeddhistische) meditatie niet uit haar (boeddhistisch) verband.

Het ware objectief van de Leer van de Boeddha, in welke van de 84.000 vormen die Leer zich ook aan ons voordoet, is Wijsheid (prajñā). De toegangswegen tot die volkomenheid van Wijsheid heten moraliteit (śīla), welke de gepaste karmische situatie moet mogelijk maken, en geestesconcentratie (samādhi), welke de geest dient onbevlekt, ongestoord en ééns-gericht te maken.

Kijkt men naar de formuleringen van het Edele Achtvoudige Pad, dat toch aan de basis ligt van alle mogelijke boeddhistische stromingen waar en wanneer ook, dan ontdekt men dat meditatie (jhāna, dhyāna, ch'an-na, zen-na) er niet in voorkomt! Wel treft men aan: (6) de juiste inspanning, (7) de juiste achtzaamheid en (8) de juiste concentratie.

Het Edele Achtvoudige Pad is een opsomming van de doelstellingen die de boeddhistische pratikant voor ogen dient te houden . Een meer praktische, pragmatische formulering is die van de Zes Volmaaktheden (pāramitā) waarvan de hoogste de Volkomen Wijsheid (praññāpāramitā) is, maar ook o.a. de 'gave' (dāna) en de meditatie (dhyāna) voorkomen . Meditatie is immers een instrument dienstig om de juiste geestesconcentratie, in overlapping met inspanning en achtzaamheid , te bereiken . Meditatie is dus geen doelstelling op zichzelf . Dat verklaart dan ook de grote verscheidenheid aan meditatievormen die het boeddhisme kent en die rekening houdt met de historische evolutie, met de geografisch-culturele achtergrond en de diversiteit van de menselijke karakters .

Shinrans houding ten opzichte van de meditatie was even kritisch als die tegenover de moraliteit . Hij loochent niet de belangrijkheid van de meditatie als instrument ; hij betwijfelt er zelfs de psychotechnische waarde niet van , maar na een eigen ervaring van twintig jaar , stelt hij haar spirituele doeltreffendheid in vraag . Kan de religieus-gerichte mens , bewust van zijn fundamentele onwaardigheid , steunen op zijn "zelf" om efficiënt gebruik te maken van 'zijn' "meditatieve en niet-meditatieve goede werken" met het inzicht de opperste en definitieve verlichting te verwezenlijken ?

Zijn antwoorden zijn duidelijk . Alleen al in Kyōgyōshinshō , waar hij toch een voorzichtige toon aanslaat , niet zo scherp als in zijn latere werken , leest men o.a. :

De oceaanachtige menigten van de wezens , vanaf het beginloze verleden , zwerven in de zee van onwetendheid , verdrinken in de kringloop van existenties , zijn geketend aan de kringloop van het lijden en hebben daardoor geen zuiver en vreugdig vertrouwen . Bij gevolg hebben ze geen waarlijk vreugdig vertrouwen . Daardoor is het hun moeilijk de hoogste deugdzaamheid te kennen , en moeilijk het hoogste reine vertrouwen te ontvangen . Alle gewone en alledaagse mensen bevleken te allen tijde hun (oorspronkelijk) goed gemoed met begeertes en gehechtheden , -- en hun boosheden en haat verbranden onophoudelijk de schat van de leer .

Zelfs al streven en praktikerende ze even hard als veegden ze vuur van hun hoofd af , hun praktijken moeten als vergiftigde, gemengde goede werken bestempeld worden, als begoochelende en bedrieglijke praktijken . Daarom worden deze praktijken geen ware werken genoemd . Moest iemand verlangen dank zij deze bedrieglijke en giftige goede werken in het Land van het Eindeloze Licht geboren te worden , - hij zou het onmogelijk kunnen !

(KGSS III,28)

Wanneer ik het oceaangrote vertrouwen beschouw , dan stel ik vast dat het geen onderscheid maakt tussen de edele en de vulgaire , tussen de priester en de leek , noch tussen man en vrouw of tussen oud en jong . De hoeveelheid slechte daden komt niet in aanmerking noch de omvang van de praktijken . Het is immers noch 'praktijk' noch 'goed werk', noch 'plots' noch 'geleidelijk', noch 'meditatief' noch 'niet-meditatief', noch 'juiste meditatie' noch 'verkeerde meditatie', noch 'contemplatief' noch 'niet-contemplatief', noch 'tijdens dit leven' noch 'bij 't einde van dit leven', noch 'veel uitspraken' noch 'één enkele uitspraak' . Het oprechte vreugdige vertrouwen is ondenkbaar, onbeschrijflijk, onverwoordbaar . Het is als de agada-medicijn die alle giften neutraliseert . De medicijn van de Voortijdelijke Geloofte van de Tathāgata vernietigt de giften van kennen en onwetendheid .

(KGSS III,51)

Zelfs wanneer de menigten der wezens in deze verdorven wereld, de met karmisch kwaad bevelkte wezens de 95 verkeerde paden verlaten hebben en de Dharma-poorten van de Onvolledige en Volledige Leringen , of van de Voorlopige en Ware Leringen ingegaan zijn , dan nog is het uiterst moeilijk de leringen naar hun ware inhoud te volgen; slechts héél zeldzamen slagen erin de weg te bewandelen ; velen worden verleid tot misleidingen en overtalrijk zijn dan ook de begoochelde wezens .

(KGSS VI,2)

Om deze passage te begrijpen :

de 95 paden :	de niet-boeddhistische leringen
Onvolledige Leringen (hanji-kyō) :	Hīnayāna
Volledige Leringen (manji-kyō) :	Mahāyāna
Voorlopige Leringen (gon-kyō) :	Hossō , Sanron
Ware Leringen (ji-kyō) :	Kegon, Tendai, Shingon, Zen .

Voor de gewone , onwetende mensen , aldoor maar wegzinkend in de zee van geboorte-en-dood, is meditatie moeilijk te beoefenen, want het is de praktijk de gedachten stil te leggen en de geest te concentreren . Niet-meditatieve goede werken zijn even moeilijk te beoefenen, want ze bestaan erin het kwade te doen ophouden en enkel het goede te doen . Daarom : zelfs de meditatie die erin bestaat

Boeddha's beeld te visualiseren en erover te mediteren is moeilijk te volbrengen . Daarover zegt (Shan-tao) : "Zelfs in een duizendjarig leven zal het Dharma-oog zich niet openen . " Hoeveel moeilijker is dan de 'meditatie van niet-vorm en niet-gedachte' !

(KGSS VI,34)

Uit deze - misschien wel wat te uitgebreide - citaten , blijkt overduidelijk dat Shinran Shōnin in zijn visie op de boeddhistische heilsgang , de meditatie niet ontkent of onderwaardeert , maar ze terzijde geschoven heeft als ondoeltreffend voor "de oceaanachtige menigte der gewone wezens" .

Er kan dus geen 'formele meditatie' als heilspraktijk ingebouwd worden in de Jōdo-Shinshū . Noch śīla noch dhyāna leveren ons de sleutel tot nirvāna, tot het Reine Land . Enkel Amida's Gelofte-Kracht (de Ander-Kracht van de Voortijdelijke Gelofte , d.i. de natuurlijke werkzaamheid van het Dharma-Lichaam) is voor de wezens nog oorzaak van de "Geboorte die niet-geboorte is" .

Wat evenwel niet uitsluit dat een zekere vorm van 'meditatie' als psycho-technisch hulpmiddel bij sommige Shin-gemeenschappen burgerrecht verkregen heeft . Wél dient daarbij opgemerkt te worden dat deze 'meditatie' zich uitsluitend afspeelt op het individuele (gevaarlijk terrein !) psychologische vlak en dus absoluut niet gezien kan worden als DE noch als EEN heilspraktijk leidende tot de 'religieuze' toestand van niet-lijden , niet-dood , niet-begoocheling en niet-ego-heid welke nirvāna is . Dit weze duidelijk gesteld .

In onze Antwerpse Jikō-ji begint zo goed als elke eredienst met een 'meditatie' - ofschoon we dit eigenlijk veel liever "bezinning" - zo'n prachtig Nederlands woord - noemen . Het is een periode van stilte , waarin elk aanwezige zich kan bezinnen over zijn existentiële situatie , het gedrom van de gedachtenmachinerie wat tot rust kan laten komen , zichzelf kan ontmoeten in de ontmoeting met Amida.

Trouwens : ook al is hij geen 'meditatie' (dhyāna) , toch is de nembutsu een vorm van contemplatieve concentratie (samādhi) . De Ander-Kracht Nembutsu is immers het raakvlak van individu/gelovige/Namu en Absoluutheid/Boeddhaschap/Amida Buddha , waarin zowel goed als kwaad , zowel 'ik' als 'niet-ik' opgehouden hebben te bestaan , - waarin "i-shin" (één-gemoed) wordt tot wat in Zen "mu-shin" (nul-gemoed) genoemd wordt : dit is tariki , de Ander-Kracht, Boeddha, Zo-heid, Leegheid , Nirvāna , het Reine Land .

Shaku Shitoku.



JŌDO-MON

(Pad van het Reine Land)

Lett.: Poort van het Reine Land .

T'an-luan, steunend op Nāgarjuna's indeling van de Dharma in enerzijds *i-gyo* (gemakkelijke praktijk) en anderzijds *nan-gyo* (moeilijke praktijk), onderscheidt in het Boeddhisme de leringen eigen aan het Pad der Wijzen (*shodo-mon*), die gebaseerd zijn op meditatieve, morele, rituele en monachale praktijken in min of meer geformaliseerde vormen (leven in gemeenschap, celibaat, dieetregels, discipline-codes e.d.m.) . Daartegenover stelt hij Jodo-mon, overeenstemmend met *i-gyo*, de weg volgens dewelke het Boeddhischap verwezenlijkt wordt door geboorte in het Reine Land en niet door Verlichting tijdens het leven in samsāra .

JŌDO-SHINJITSU NO GYŌ

(de ware praktijk van het Reine Land)

Ch ching-t'u chen-shih chih hsing

De 'ware praktijk' verwijst naar het uitspreken van de Boeddhanaam . Shan-tao (in *Kuan-wu-liang-shou-ching su* , 'Commentaar op de Meditatie-sutra') vermeldt vijf 'juiste praktijken' :

- (1) de sutra's reciteren,
- (2) Amida Buddha en zijn kenmerken visualiseren,
- (3) Amida Buddha huldigen,
- (4) het gedenken/uitspreken van Amida's Naam,
- (5) Amida's verdiensten prijzen .

(1), (2), (3) en (5) zijn 'hulppraktijken' , (4) alleen is de 'ware praktijk' leidend tot geboorte in het Reine Land' .

Het belang van deze ware praktijk wordt gelezen in de 17de Gelofte ("de gelofte waarin alle Boeddha's de Naam uitspreken .

JŌDO-SHINSHŪ

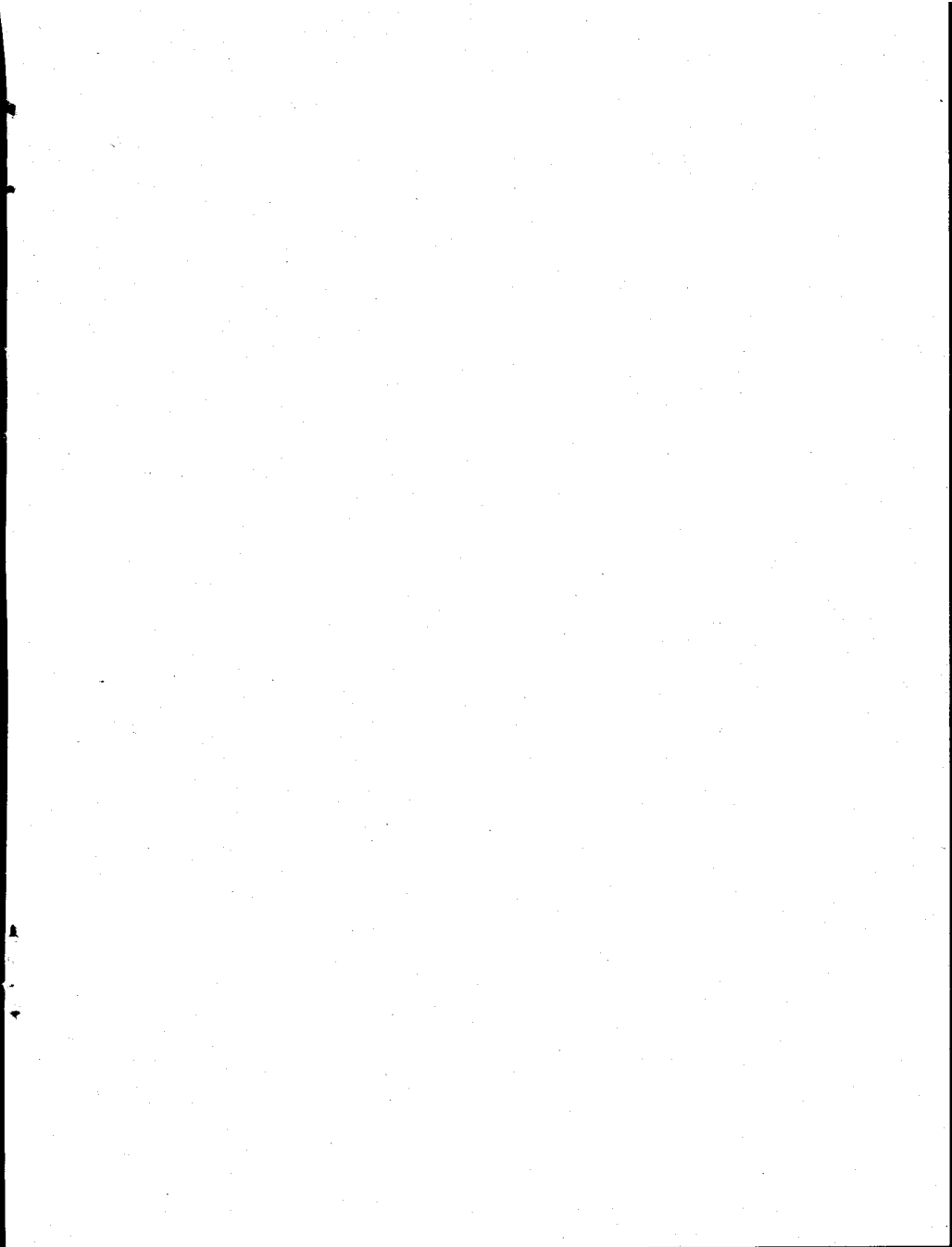
(de Ware School van het Reine Land)

Deze term werd door Shinran Shōnin gebruikt om de essentie van het onder-richt van zijn leermeester Hōnen te karakteriseren als de ware betekenis van de 18de Gelofte, zich hierdoor aftekenend tegenover de Jōdo-shū als traditionele interpretatie van de Reine-Land-lering door Hōnens overige hoofddiscipelen .

In Yuishinsho-mon'i schrijft Shinran : "De ware essentie van de Jōdo-Shinshū is dat, wanneer wij het ware, werkelijke gemoed van vertrouwen ('shinjin') verwezenlijken, wij geboren worden in het ware vervulde land."

Het zijn de opvolgers van Shinran Shōnin die de term begonnen te gebruiken voor de door hem gevestigde school, om ze te onderscheiden van de andere Reine-Landscholen die zich eveneens beriepen op Hōnens onder-richt .

In de volksmond werden echter koerant ook andere benamingen gebruikt voor de stroming die zich Jōdo-Shinshū noemt : *Ikkō-shū* of School van de Exclusieve Leringen, en *Monto-shū* of School van de Volgelingen . Officieel werd de benaming 'Jōdo-Shinshū' evenwel slechts op het einde van de 19de eeuw bij keizerlijk decreet toegekend, na eeuwen betwisting . Als datum voor de stichting van de School wordt 1224 aanvaard, jaar van de eindredactie van Shinrans hoofdwerk *Kyogyōshin-shō* . Als organisatie kreeg de Jōdo-Shinshū zijn eerste vormgeving door Kakushin-ni, Shinrans dochter ; tot echte bloei en betekenis kwam de organisatie echter eerst in de 15de eeuw onder impuls van Rennyo Shōnin, de 8ste hoofdabt van Honganji .



J I K O - J I
Antwerpen

april 86

L.S.

Zoals U in EKO gelezen heeft, hebben er deze zomer in Jiko-ji twee internationale manifestaties plaats:

16 - 17 juli

I.A.S.B.S.

18 - 20 juli

4de Europese Shin-Conferentie

en op zaterdag 19 juli:

de plechtige dedicatie van de nieuwe Jiko-ji door

Z.Em. Ere-Hoofdabt Zenmon Kosho Ohtani.

Gebruikte talen: Engels - Duits - Frans - Nederlands.

Deelnemingsbijdragen (inclusief teksten van lezingen en lunch):

I.A.S.B.S. BF 1.000 / HF1 60

4de E.S.C. BF 1.000 / HF1 60

beide samen BF 1.500 / HF1 90

Aangezien het aantal deelnemers noodzakelijkerwijze beperkt is, wordt U verzocht onderstaande strook ten laatste op 15 mei teruggezonden te hebben aan ons Centrum en de deelnemingsbijdrage gestort te hebben:

voor België: rek. 417-5038671-76 (op naam van Centrum voor Shin-Boeddhisme v.z.w., 2419 Lille)

voor Nederland: p.r. 000-0173766-39 (op naam van Arie eel ,
B-2419 Lille , België).

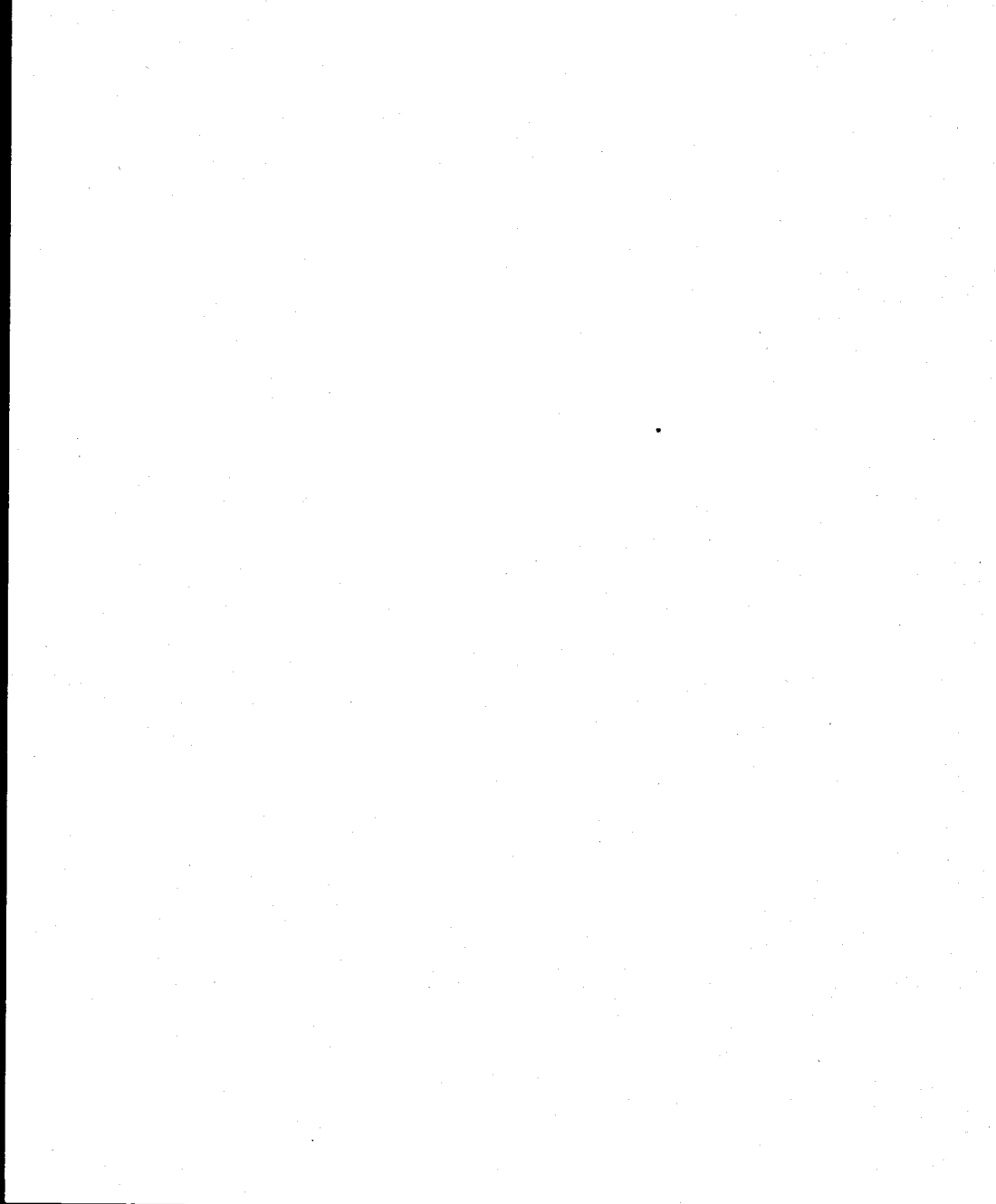
Na ontvangst van inschrijving en storting, wordt ten gepasten
tijde het volledige programma aan de deelnemers toegezonden .

Sh.A.Peel

NAAM :
ADRES :
.....

schrijft in (voor ... personen) voor
 I.A.S.B.S. Conf. (Bijdrage BF 1.000 / HF1 60)
 4de Eur.Shin-Conf. (Bijdrage BF 1.000 / HF1 60)
 beide conferenties (Bijdrage BF 1.500 / HF1 90)
 enkel de Tempel dedicatie
en stort de overeenstemmende deelnemingsbijdrage op rek.
 417-5038671-76
 000-0173766-39.

Datum
Handtekening
.....



De School is verdeeld in een aantal 'obediënties' (*ha*), waartussen praktisch geen doctrinaal verschil bestaat. Twee ervan, Jōdo-Shinshū Honganji-ha (in de omgangstaal 'West-Honganji' : Nishi Honganji) en Shinshū Ōtani-ha (in de omgangstaal 'Oost-Honganji' : Higashi Honganji) verenigen samen meer dan 94 % van de bijna 14 miljoen geregistreerde volgelingen. De overige 6 % zijn verstrooid over acht andere traditionele ha's en 7 nieuwere zelfstandige organisaties. Hiermee is de Jōdo-Shinshū qua aantallen volgelingen, lekenorganisaties, onderwijsinstellingen, tempels, geestelijken en sociale structuren heden nog steeds de belangrijkste Boeddhistische stekking in Japan.

Geestelijk hoofd van de Nishi-Honganji is de "Monshu" ('Beschermer van de Poort'), afstammeling in rechte lijn van Shinran Shōnin. De huidige en 24ste Monshu is Koshin Ohtani, zoon van Zenmon ('Ere-Hoofdabt') Kosho Ohtani, welke na meer dan 50 jaar leiding gegeven te hebben aan de Honganji, in 1978 afgetreden is. Het beheer van 'wereldse zaken' berust bij een beheerraad; de 'wetgevende macht' berust bij een gekozen 'parlement'.

De Jōdo-Shinshū is ook buiten Japan vertegenwoordigd, met grote gemeenschappen in Hawaii, in de Verenigde Staten, in Canada en Brazilië. Kleinere gemeenschappen treft men aan op Taiwan, in Korea, in Mexico en in Europa (georganiseerde gemeenschappen in België, de Duitse Bondsrepubliek, Groot-Brittannië, Oostenrijk, Polen en Zwitserland).

In Tannishō, 15 lezen we wat volgens Shinran het eigenlijke kenmerk is van de Jōdo-Shinshū: "In dit leven vertrouwen op de Voortijdelijke Gelofte en in dat leven de Verlichting verwezenlijken."

JŌDO-SHŪ

(de School van het Reine Land)

In bredere zin omvat de School van het Reine Land alle vormen van het zg. Reine-Land-Boeddhisme, dat centreert rondom de opvatting dat de uiteindelijke bevrijding Nirvāna mogelijk, vergemakkelijkt of zelfs geheel verwezenlijkt wordt door de heilskracht die uitgaat van een Boeddha of een Bodhisattva. Elke 'verlossende' Boeddha of Bodhisattva wordt gesitueerd in een 'land' waarin hij 'zijn' gelovigen laat herboren worden zodat ze vandaaruit het nirvāna kunnen bereiken. Onder de meest populaire centrale figuren van zo'n Boeddha-land (zie ook Jōdo) worden vermeld: Maitreya (P. *Metteya*, Ch. *Mi-lo*, J. *Miroku*), Amitabha (= *Amitāyus*, Ch. *A-mi-t'o*, J. *Amida*), Bhaishajyaguru (Ch. *Yao-shih*, J. *Yakushi*), Avalokiteshvara (Ch. *Kuan-yin*, J. *Kanzeon*, *Kannon*) enz. Meer dan 200 sutra's verwijzen naar deze diverse stromingen van het Reine-Land-Boeddhisme.

In engere zin slaat, door de historische evolutie van de Reine-Land-gedachte, de term Jōdo-shū op de stroming die zich hoofdzakelijk beroept op de 3 sutra's welke Amitabha als hoofdfiguur hebben in de context van heil voor alle wezens en het reciteren van Zijn Naam als hoofdpraktijk. Deze sutra's zijn:

- De Grote Leerrede van het Reine Land (S. *Mahā-Sukhāvati-Vyūha-sūtra*, Ch. *Ta-wu-liang-shou-ching*, J. *Dai-Muryōju kyō*), kortweg meestal "Grote Sutra", 'Dai-kyō', genoemd;
- De Leerrede van de Meditatie over de Boeddha van het Eindeloze Leven (S. **Amitāyur-dhyāna-sūtra*, Ch. *Kuan-wu-liang-shou-ching*, J. *Kanmyryōju kyō*), kortweg meestal "Meditatiesutra", 'Kan-gyō', genoemd;
- De Kleine Leerrede van het Reine Land (S. *Sukhāvati-Vyūha-sūtra*, Ch. *A-mi-t'o-ching*, J. *Amida-kyō*).

In de Japans-boeddhistische context, slaat Jōdo-shū op de Reine-Landschool, welke als afzonderlijke stroming in 1175 gevestigd werd door Hōnen, op het principe dat de nembutsu de enige uitverkoren praktijk is welke door Amida aan de mens geschonken werd, en alleen doeltreffend is met uitsluiting van alle andere praktijken .

Na de dood van de stichter, viel de Jōdo-shū uiteen in vier vertakkingen welke onderling verschillen door afwijkende doctrines . De vier scholen samen vertegenwoordigen een geregistreerde aanhang (1976) van ongeveer 6.850.000 .

De Jōdo-shū leringen verschillen van die van de Jōdo-Shinshū hoofdzakelijk in hun opvatting van de verbale nembutsu als oorzaak van geboorte in het Reine Land, terwijl Shinran Shōnin de Ander-Kracht-leer consequent doortrekt en 'shinjin' als oorzaak vooropstelt .

JOGŌ

(helpende handelingen)

De vier praktijken, welke Shan-tao aanbeveelt als steun voor de nembutsu-praktijk . Men noemt ze dan ook : 'de daden die de werking van het uitspreken van de naam helpen' . Deze vier praktijken zijn : (1) reciteren van de sūtra's, (2) mediteren over Amida en zijn Reine Land, (3) Amida vereren en (5) Amida loven . Ze staan tegenover (4) Amida's Naam gedenken/uitspreken, welke *shōjō-gō* = juiste handeling die waarlijk de geboorte in het Reine Land verzekert.

(zie ook *jōdo-shinjitsu no gyō*)

JŌGŌ

(reine handeling)

De reine handeling is de praktijk die Geboorte in het Reine Land beoogt, of juistert uitgedrukt : die leidt naar die Geboorte .

JŌSHIN (1)

(gevestigde geest)

De geest in meditatie geconcentreerd, concentratie . Staat tegenover *sanshin*, 'verspreide geest' . In het Reine-Land-Boeddhisme : het gemoed dat ongestoord op Amida's Naam gericht blijft .

JŌSHIN (2)

(rein vertrouwen)

Het vlekkeloze vertrouwen, waarin geen twijfel meer aanwezig is .

In KGSS III,1 is er sprake van "Het reine vertrouwen in de gemakkelijke geboorte, welke nochtans slechts weinigen bereiken" . De Geboorte in het Reine Land is immers gemakkelijk voor wie het vertrouwen ('shinjin', 'shingyō') ontvangen heeft, maar moeilijk voor wie op eigen-kracht voortbouwt en twijfels aan de Ander-Kracht . Maar : "Wanneer het reine vertrouwen verkregen is, dan kan het niet meer vervormd of te niet gedaan worden" aangezien dit vertrouwen volkomen in overeenstemming met de Volkomen Verlichting is . In KGSS III,28 : "De Tathagata, uit diep mededogen met de oceaan van de lijdende wezens, schenkt het ongehinderde grote reine vertrouwen aan de oceaan van de wezens . Dit heet dan ook het oprechte vertrouwen ('shinjin') van de Ander-Kracht."

Vaak worden beide begrippen samengevat in *ni-zen*, "de twee (soorten) van goede (werken)".

Deze termen worden gebruikt om alle praktijken aan te duiden die niet vallen onder de Ander-Kracht, maar vermeld worden als "voorlopige poorten" volgens de 19de en de 20ste Geloftes.

In Shinrans "Ichinen-tanen mon'i" leest men: "De Voorlopige Poort omvat de meditatieve en niet-meditatieve goede werken, zoals onderricht in de Meditatiesutra. Meditatief goed verwijst naar de dertien meditaties; Niet-meditatief goed verwijst naar de drie soorten van verdienstelijk gedrag en de negen graden van wezens. Maar al deze praktijken behoren tot de Voorlopige Poort, welke een tijdelijk middel is om tot de Reine Land leringen te geraken; daarom wordt deze Poort de 'voorlopige' genoemd. doordat hij alle wezens op allerlei wijzen aanmoedigt en leidt door deze deze Voorlopige Poort, voert hij ze naar de grote schatkamer-oceaan van de ware werkelijke werkzaamheid, de Voortijdelijke Gelofte, welke volmaakt en ongehinderd is, het éne voertuig. Daarom worden alle praktijken van zelfkracht "voorlopige wegen" genoemd."

Shan-tao omschrijft het 'meditatief goede' als het vestigen van de gedachte en het concentreren van de geest; 'niet-meditatief goed' is het kwade laten en het goede doen.

In navolging van Hōnen beschouwt Shinran beide 'goede werken' als uitsluitend zelfkracht praktijken (*jiriki-gyō*) die niet in overeenstemming zijn met de Voortijdelijke Gelofte en dus niet leiden naar geboorte in het Reine Land, maar tot de voorlopige Geboorte in het Vervormde Land, het Land van Luiheid en Trots (*keman-gai*), de Twijfelburcht en Baarmoederpaleis (*gijō-taigu*). De meditatieve en niet-meditatieve goede werken leiden dus niet tot Geboorte in het ware Reine Land.

ONIZUKA ELLISON



Eerste Boeddhist in de ruimte, Hawaii astronaut Onizuka's tweede Shuttlevlucht was ook de laatste.

Ellison Onizuka, 41, was op de rampzalige Challengervlucht van 28 januari 1986, de ruimtevlucht die de wereld met ontzetting en verstijving sloeg. "Iets" heeft hier gefaald. De technologie? De organisatie? "Iemand" zal wel schuldig zijn. Een gevoel van twijfel, wantrouwen maakte zich van velen, zeker in de U.S.A., meester.

Reeds het vorige jaar was "El" aan boord van een Discovery-vlucht. Het komt niet zo heel vaak voor dat een bemanningslid meteen wordt aangemonsterd voor twee achtereenvolgende vluchten. Maar Onizuka was gekend voor zijn vlotte geest van samenwerking, de rust die van hem uitstraalde, zijn goed humeur ook als de dingen tegenvielen, zijn vriendelijke en respectvolle omgang, alle kwaliteiten die zeker op een tocht doorheen de onherbergzame ruimte onmisbaar blijken te zijn.

Wat niet belet heeft dat die vlucht van 28 januari slechts 73 seconden heeft mogen duren . Maar dat verhaal kent u wel van televisie en krant . Ons verhaal wil iets dieper op de zaak ingaan .

Ellison Onizuka werd in 1946 geboren als kleinzoon van Japanse plantagearbeiders , "gastarbeiders" in de States ingevoerd als werkvee . In 1985 was het precies honderd jaar geleden dat de eerste "officiële" immigranten uit Japan op Hawaii aankwamen om er te werken op de suikerriet- , later ook Koffie- en ananas-aanplantingen . Shitoku had nog de eer op 11 augustus 1985 te Papaikou zijn 'Sermon' op de Hawaii Island Honpa Hongwanji Laymen's Convention aan dit onderwerp te wijden... maar laten we de draad van het verhaal verder opnemen en niet ingaan op het lot van deze immigranten , waarbij vergeleken "onze" gastarbeiders over het rode tapijt wandelen .

Ellison groeide op nabij het kleine stadje Kealahou, op de Kona-kust in het westen van het eiland Hawaii, 'the Big Island' . Dat stadje, eigenlijk meer een straatdorp uitgestreken aan weerszijde van de enige baan tussen de oceaan ten westen en de steil oprijzende vulkaan ten oosten , ligt midden in de koffieplantages . Men zegt dat de Kona-koffie de beste ter wereld is ; hij is alleszins de duurste . Die koffieplantages waren Ellisons vroege omgeving . Daar werkten zijn ouders en grootouders, daar werkte ook hij als kind en jongeling mee tijdens de overdrukke oogstperiode . Oudste van vier kinderen, blonk hij echter uit door leergierigheid . Niet alleen techniek boeide hem , maar ook en vooral sterrekunde . Op school was hij een uitblinker . Zo werd hij uitgeroepen tot "top-school-athleet" en na het einde van zijn middelbare studies , werd hij beursstudent - wat ginder heus niet zo gemakkelijk is als bij ons... Bij de padvindere werd hij een onvoorstelbaar aantal 'badges' .

Hij kon dan ook verder studeren : luchtvaarttechniek aan de universiteit van Colorado . Daarop volgde een schitterende carrière : eerst als testpiloot en vlucht-ingenieur bij de US Air Force ; dan als lesgever aan het trainingcentrum voor test-piloten van de Edwards Air Force Base in Californie ; tot hij in 1978 kandidaat-astronaut bij de NASA werd .

Hij was gehuwd met ene Lorna en had twee dochters . Zijn moeder , sedert jaren weduwe , heeft een kleine 'general store' nabij Holualoa , een dorpje geplakt tegen de helling van het Hualalai-gebergte , iets ten noorden van de Kona-kust .

Deze details en allicht nog veel meer kan men lezen in de talloze perscommuniqués die aan de Challenger-vlucht gewijd zijn geworden , vooraleer de wereldgebeurtenissen in hun voortdurende vergankelijkheid, over de Shuttle-catastrofe de sluier van de vergetelheid wierpen .

Maar iets wat in die communiqués verbazend koppig verzwegen is geworden ,



dat is dat Ellison Onizuka een diepgelovig Shin-boeddhist was . Op zijn eerste ruimtevlucht in 1985 had hij een wistaria-embleem, teken van de Hongwanji, en de zevenkleurige boeddhistische vlag meegenomen . Bij zijn eerste bezoek aan Hawaii schonk hij de wistaria aan de Honpa Hongwanji tempel te Honolulu en de vlag aan de Kona Hongwanji tempel van zijn geboorteplaats Keala-kekoa .

Hij was dus niet enkel , zoals de pers het schreef , de eerste "Japanese American" die de ruimte inging, maar ook de eerste boeddhist . Dat deze eerste boeddhist een Shin-boeddhist was , dat is iets wat de Shin-boeddhisten 'normaal' vinden . Is immers de Jodo-Shinshu niet die stroming in het Boeddhisme die het dichtst bij het dagelijkse leven van individu en maatschappij staat , het meest direkt begaan met al wat er in deze lijdenswereld reilt en zeilt , - niet enkel om er vanop een veilige afstand over te praten , maar via een onmiddellijke betrokkenheid en een intieme participatie ?

Op donderdag 30 januari werd in de Honpa Hongwanji te Honolulu een "memorial" gehouden ter nagedachtenis van de zeven leden van de Shuttle-beman-ning (dus niet enkel van El Onizuka), waarop 'Bishop' Yoshiaki Fujitani het belang van de deelneming van een "Japanese Hawaiian" aan het Amerikaanse leven onderstreepte, maar ook de inbreng van een boeddhist aan de vooruitgang van wetenschap en techniek beklemtoonde .

Ook State Governor George Ariyoshi bracht hulde aan Lt.-Col. Onizuka als boeddhist , als eerste Japans-Amerikaanse astronaut , als zoon van Hawaii . Hij herinnerde vooral aan Onizuka's belangstelling voor jongeren . Na zijn eerste ruimtevlucht bezocht "El" heel wat scholen om er te vertellen over hetgeen hij meegemaakt had . Ariyoshi zei o.m. : "He came back not to bask in the glory of his accomplishments , but came back with the hope and desire to inspire the people of Hawaii , particularly the young people of Hawaii ."

Om deze begaanheid met de jeugd te concretiseren werd binnen de vier dagen na de ramp een schoolbeurs gekreëerd , de "Onizuka Memorial Scholarship Fund", waarvoor meteen reeds meer dan US \$ 70.000,- werd ingeschreven door privé- en openbare instellingen op Hawaii .



- Bestaat er zoiets als toeval ? Vorige zomer was Shitoku voor een Summer Session te gast in Kona Hongwanji te Kealakekua . Rev. Muneto , priester van deze tempel , was wát fier erop te kunnen wijzen dat de familie van "de" astronaut behoort tot de getrouwenkring van de Hongwanji . Bij een rondrit langs de hellingen van het gebergte dat de koffieplantages domineert , stapten we af bij het mini-self-service zaakje van Mrs. Mitsue Onizuka : beslist geen jonge dame meer , maar elke rimpel in haar gezicht was een heuse glimlach . En trots dat ze was op haar oudste zoon . Hoe zou je zelf zijn , als moeder ? Bij een van zijn laatste bezoeken had hij immers een houten raam getimmerd om de gammele brievenbussen aan de overkant van de weg wat steviger bijeen te houden... iedereen sprak er nog vol lof over... En vol moederlijke trots wees ze er met de hand naar en zei : "He 's so very clever , you know ." Van de ruimte sprak ze niet . Zo is nu eenmaal een moeder .

- Bij de officiële huldiging te Houston , Texas , werd er o.m. door President Reagan heel wat over 'God' gesproken . Is dat misschien de reden waarom nergens kon vermeld worden dat "Ei" een boeddhist , een heiden , een goddeloze was ? Met wat bitterheid wees Yoshiaki Fujitani in zijn homelie op het feit dat "the media had omitted any references to his religion" - ofschoon overal verkondigd werd dat een ander bemanningslid (Judith Resnik , tweede vrouw aan boord naast vedette-onderwijzeres Christa McAuliffe) Jodin was . Ook de "objectieve" Time doet in dit opzicht een duit in het religieus-racistische zakje : "The shuttle crew , spectacularly democratic (male , female , black , white , Japanese American , Catholic , Jewish , Protestant) ..."

Is het dan zo beschamend te moeten toegeven dat een Amerikaans Lt.Col.-astronaut , toch een man met top-intelligentie , top-conditie en daarbij nog top-karakter , 'slechts' een boeddhist is ?

JIKŌ-JI NIEUWS

F.B.V.B.

Federatie van de Boeddhistische Verenigingen van België

Na drie vergaderingen : op 15.12.85 in Jikō-ji, Antwerpen, op 02.02.86 in Karma Shedrup Gyamtso Ling, Brussel, en op 23.02.86 in Vatt Khmer, Brussel, werden de statuten van de nieuwe "Federatie van de Boeddhistische Verenigingen van België - Fédération des Associations Bouddhiques de Belgique" opgericht als overkoepelend orgaan voor de diverse groeperingen die in België de grote meerderheid van de traditionele Boeddhistische scholen vertegenwoordigen .

Stichtende leden zijn (in alfabetische volgorde) :

- Amitiés Belgo-Laotiennes
- Association Bouddhique Khmère
- Association Bouddhique Théravadin
- Boeddhistisch Studiecentrum
- Centrum voor Shin-Boeddhisme
- Drugpa Kagyu (Centre)
- Karma Shedrup Gyamtso Ling (Centre d'Etudes Tibétaines)
- Karma Sonam Gyamtso Ling (Tibetaans Instituut)
- Linh-Sôn (Association Bouddhique Vietnamienne)
- Yeunten Ling (Centre d'Etudes)

Diverse andere groeperingen hebben zich reeds aangemeld .

Tot voorzitter werd verkozen Rev. Shitoku A. Peel ; secretaris werd de heer Frans Goetghebeur , penningmeester de Heer Robert De Brandt .

De Federatie heeft niet de bedoeling in te grijpen in de interne aangelegenheden van de diverse aangesloten gemeenschappen, maar beoogt voornamelijk het stimuleren en organiseren van gemeenschappelijke activiteiten . Daarbij is de Federatie ook geroepen als enig en representatief gesprekspartner op te treden bij de contacten met de openbare instellingen van het Land .

Het lidmaatschap van de Federatie is voorbehouden aan gevestigde groeperingen die een duidelijke betrokkenheid met de boeddhistische traditie kunnen aantonen en bovendien geen politieke of commerciële bedoelingen of bijbedoelingen hebben .

Mariermont : 7 juni 1986

Eerste gemeenschappelijke manifestatie van de nieuwbakken Federatie : de nu reeds traditionele Boeddhistendag te Mariermont . Hij gaat door op zaterdag 7 juni .

Het programma van de Federatie begint om 14 u. met een gezamenlijke hulde aan de Boeddha . Om 15 u. spreekt Ven. Bhikkhu Dhammarangsi Khaou Phallaboth over de Leer van de Boeddha . Om 16 u. is er een filmprojectie over Karmapa . Einde om 17 uur .

De diverse groeperingen hebben echter de mogelijk reeds vanaf 's ochtends eigen manifestaties op touw te zetten . Daarvan zal onze Jiko-ji gebruik maken om reeds vóór de middag in het prachtige park aanwezig te zijn, er een afzonderlijke hulde aan de Boeddha te brengen in de Shin-traditie en eventueel een geleid bezoek aan het museum te brengen . Uur van vertrek te Antwerpen, vervoermiddelen e.d.m. kunnen in de Tempel besproken worden . Graag aanmelden !

Michio Takashio : heengegaan

Na een lange en pijnlijke ziekte is de Heer Michio Takashio ons ontvallen .

Hij was bij de eerste regelmatige bezoekers van Jiko-ji en vaak een sterke morele steun voor Shitoku . Bovendien had hij er de knepen van weg ons op tijd en stond te vergasten op allerlei lekkers dat zijn echtgenote met zoveel vaardigheid bereidde en waardoor onze vrienden vaak kennis gemaakt hebben met de Japanse keuken en de Japanse eetgewoonten .

Maar sedert meer dan een jaar werd zijn fusiek lijden almaar erger en zijn bezoeken aan Jiko-ji zeldzamer . Zijn laatste bezoek dateert van 3 november, ter gelegenheid van de dedicatie van het Amida-beeld . We hadden gehoopt dat dit bezoek door meerdere andere gevolgd zou worden, maar dat heeft niet mogen zijn .

In onze geest zal Michio Takashio steeds geprent blijven als een goede vriend , een degelijk wetenschapsmens en een oprecht Boeddhist .

Conferenties

Van 16 tot en met 20 juli a.s. gaan in Jiko-ji liefst twee internationale bijeenkomsten door :

- de eerste twee dagen (woensdag 16 en donderdag 17 juli) de academische I.A.S.B.S. conferentie voorbehouden aan de Europese tak van de International Association of Shin Buddhist Studies, waar diverse prominenten uit Europa, Amerika en Japan zullen aanwezig zijn : buddhologen, sinologen, filosofen, geestelijken . Ofschoon de thematiek van deze conferentie in hoofdzaak academisch is, is de toegang (ook tot de discussiegroepen) open voor alle belangstellenden . Bijdrage voor deze conferentie (documentatie + lunch) bedraagt voor de 2 dagen de tegenwaarde van US \$ 20,--.

- de volgende drie dagen (vrijdag 18, zaterdag 19 en zondag 20 juli) staan in het teken van de 4de Europese Shin-Conferentie . Ere-gast op deze Conferentie is Zijne Eminentie Ere-Hoofdabt Zenmon Kosho Ohtani , beschermheer van de Europese Shin-Gemeenschappen . Ook hier verwachten we talrijke prominenten . Onderwerp is uiteraard Jodo-Shinshu in de Europese context . Deelneming wordt geraamd op US \$ 25,--, eveneens documentatie en lunch inbegrepen .

Binnen in deze Conferentie vallen twee bijzondere ceremonies :

1. de plechtige dedicatie van Jiko-ji door Zenmon Kosho Ohtani;
2. Kikyo-shiki of "lekenwijding-ceremonie", in 't Engels soms ook "Affirmation" of "Confirmation" genoemd . Deze ceremonie valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de hoogste Honganji-autoriteiten (Hoofdabt en Ere-Hoofdabt) en heeft op z'n best slechts om de twee jaar in Europa plaats (voor details hierover, zie hierna.)

Er hebben voor beide conferenties zich reeds deelnemers aangemeld uit geheel Europa (België, Nederland, Duitsland, Oostenrijk, Polen, Frankrijk, Zwitserland) en vanuit Japan komt een sterke deelneming . Naast de eigenlijke Conferentiedeelnemers, verwachten we ook groepen uit Japan die enkel komen om de nieuwe tempel te bezichtigen .

De deelnemers staan zelf in voor overnachtingen en maaltijden (buiten de lunch) . Het Centrum kan wel bemiddelen voor hotelreserveringen ; maar men denke eraan dat de tijd dringt, dat in juli heel wat hotels niets meer vrij hebben . Spoedige aanmelding is daarom een noodzaak . Zodra we het aantal deelnemers bereikt hebben dat Jiko-ji kan 'slikken', moeten laatkomers beslist afgewezen worden !

Zie ook bijgaand inschrijvingsformulier !

Kikyo-shiki en Kie-shiki

Zoals we hiervoor als schreven, krijgen we met de komst van Zenmon Koshō Ōhtani, een enige gelegenheid voor "Kikyo-shiki".

Deze ceremonie is zoveel als de plechtige intrede in de Honganji-gemeenschap en gaat zowat terug op de vroegere noviciaatsceremonie. Van de kandidaat wordt verwacht dat hij een trouw aanhanger is en streeft naar dieper beleven van de Jiriki-Nembutsu. Deze 'lekenwijding' legt aan de kandidaat geen bijzondere verplichtingen op dan deze die hij uit zichzelf op zich genomen heeft als lid van de Honganji en volgeling van Shinran Shonins leer. Hij ontvangt niet enkel een 'kesa' (stool) en een 'juzu' (kralensnoer), maar ook een hō-myō (Dharma-naam).

In Jiko-ji is het gebruikelijk dat eerst de Drievoudige Toevlucht (kie-shiki) genomen wordt, als een vormelijke intrede in de boeddhistische gemeenschap. Dit is een zeer eenvoudige ceremonie, waarbij de recipiënt tegenover de Boeddha en in aanwezigheid van tempelpriester en gemeenschapsgenoten zijn vertrouwen uitspreekt in de Boeddha, in de Leer en in de Gemeenschap.

Daarom vraagt Shitoku dat alwie belang stelt in één van deze twee 'intredes' hem dit zo spoedig mogelijk kenbaar maakt. De Drievoudige Toevluchtname zou vóór 15 mei moeten geschieden voor alwie in juli ook Kikyo-shiki wenst, want Shitoku moet vóór 30 mei de gegevens over de kandidaten voor Kikyo-shiki aan de Honganji hoofdtempel overgemaakt hebben.

Vanuit het buitenland, hebben zich reeds 5 kandidaten voor Kikyo-shiki aangeboden.

Het Centrum zal graag alle inlichtingen omtrent beide ceremonies verstrekken.

Foto's

Ter gelegenheid van de dedicatie van het Amida-beeld in Jiko-ji op 3 november, ontvingen de aanwezigen een fraaie foto van het beeld. Nu kregen we vanuit Japan nog 5 van dergelijke 17 x 12 cm foto's toegezonden.

Om de op dit ogenblik nogal anemieke kas wat te spijsen, zullen we die foto's trachten te verkopen tegen 100 BF/HF1 6,-- per stuk: alle kleintjes helpen!

Jikō-ji permanentie

Sommige mensen houden eraan een vertrouwelijk pastoraal gesprek te hebben. Hiervoor is op Jiko-ji de gelegenheid, vrijdagsnamiddags tussen 4 en 6. Wel eerst even afspreken: een telefoontje naar Shitoku, nummer 014/22 12 42!

Bibliotheek en boeken

Tegen ons volgend nummer hopen we wat verder gekomen te zijn met het herschikken van de bibliotheek zodat ze weer toegankelijk en operationeel wordt. We hopen ook in volgend nummer meer over boekenverkoop te kunnen praten.

Hanamatsuri : 27 april !

Onze goede vriend Karl Petit beschreef in zijn artikel de viering van Hanamatsuri : geboorte van Shakyamuni Buddha, feest van de bloemen, feest van de kinderen ...

Ook wij, die niet in Japan zijn, willen dat feest meevieren, zij het op onze manier . We zullen wel zoete tee over de Baby-Boeddha gieten, we zullen onze gebruikelijke sutra's zingen, maar als feest mag het best een feest van bij ons zijn .

Graag nodigen we allen uit op deze viering : boeddhisten en niet-boeddhisten, mensen zonder kinderen, maar vooral mensen met kinderen . Meedoen !

De viering zal plaats hebben in Jiko-ji : in de tuin, als het weer het toelaat, zoniet vinden we er wel wat op . Graag willen we het volgende vragen : dat iedereen iets meebrengt : een bloempje, een snoepje, een drankje, wat lekkers zoet of zout : "pot-luck" zoals de Amerikanen het zeggen . Net dat om er een echt feestje van te maken .

En mogen we vragen dat alwie graag meeviart even laat weten dat-ie komt en met hoeveel personen, 'groten' en 'kleinen' .

BOEDDHA IN DE WERELD

Fiscale problemen (vervolg)

In Eko 32 maakten we melding van belastingsproblemen die de tempels in Japan zouden hebben en het woord 'belastingfraude' was gevallen . Ondertussen hebben we meer details (dan die uit de Europese pers die nogal gauw de dingen een speciale draai kan geven...) ingewonnen en ziet de zaak er weer anders uit .

De gemeentelijke overheid van Kyoto wilde een nieuw taksysteem invoeren, waarbij de toeristen die de beroemde boeddhistische tempels en shinto-heiligdommen bezoeken ertoe zouden gehouden worden bovenop de entreegelden (waarop reeds belasting geheven wordt) nog een bijkomende taks te betalen . Takshonger blijkt overal een endemische kwaal te zijn... De maatregelen om deze "bezoekerstaks" (Ancient City Preservation Cooperation Law) in te voeren, zouden 2 1/2 jaar na het besluit ertoe (januari 1983) van kracht worden , dus in juli 1985 .

Het spreekt vanzelf dat deze bezoekerstaks heel wat stof heeft doen opwaaien . De toegangsgelden liggen al aan de hoge kant en niet alle bezoekers zijn toeristen ; het zijn vooral de schoolreizen die de zwaarste klappen zouden krijgen en heel wat onderwijsinstellingen hadden laten weten dat ze van het bezoek van onder deze wet vallende nationale en historische monumenten zouden afzien .

Als protest tegen de nieuwe taks begonnen in juli 1985 enkele van de drukst bezochte tempels en heiligdommen aan de bezoekers vrije toegang te verlenen , wat de belastingontvangers uiteraard als een uitdaging deed sidderen en wat ze meteen als een bewuste ontduiking bestempelden .

Op 8 augustus verklaarde de dakorganisatie van het protest, de Kyoto Buddhist Association, zich bereid de aktie stop te zetten en naar een compromis te zoeken ; ze weigerde weliswaar de "verpaste" taksgelden te betalen, maar schonk als "goodwill" aan het stadsbestuur een niet onaanzienlijke som .

De shinto-autoriteiten echter hielden aanvankelijk voet bij stuk , in september in deze houding gevolgd door enkele boeddhistische tempelorganisaties die het niet eens waren met het "geschenk" . Deze fiskale dwarslig-

gers dreigen er nu mee ofwel elk entreegeld definitief af te schaffen, ofwel gewoon de gebouwen voor toeristen te sluiten .

Hoe de zaak verder verloopt, is nog niet duidelijk .

- In dit verband wil Shitoku er wèl op wijzen dat geen enkele van de grote Honganji-tempels rechtstreeks bij deze actie betrokken is, gewoon (1) omdat er in de Honganji-tempels geen entreegeld gevraagd wordt, en (2) omdat ze niet zoals Ryoan-ji, Byodo-in, Kinkaku-ji, Sanjusangen-do e.d.m. geen musea zijn, maar wèl actuele plaatsen voor spirituele beleving .

Seminário de Budismo

Op 8 en 9 maart had te Sao Paulo het Seminário de Budismo no Brasil plaats in de Templo Honpa Hongwanji do Brasil, dit ter gelegenheid van de 75ste verjaardag van de aankomst in Brazilië van de eerste Japanse immigranten .

Te dier gelegenheid werd op zondag 9 maart een diareeks geprojecteerd: "Europa e Nembutsu", de Nembutsu in Europa, welke ook reeds in Jiko-ji te bekijken was !

Dr. Alfred Bloom

Alfred Bloom, een van de belangrijkste hedendaagse auteurs over het Shin-boeddhisme, hoogleraar aan de Faculteit Godsdiensten van de Universiteit Hawaii, goed vriend van Shitoku, werd aangezocht als Academic Dean voor het Institute of Buddhist Culture (IBS), Berkeley. Hij heeft deze aanstelling voorwaardelijk en voorlopig aangenomen, maar zijn karakter vol nederigheid belet hem volmondig "ja" te zeggen .

Voor Hawaii betekent dit alleszins een verlies, voor Berkeley beslist een succes .

Dr. Bloom is een afgestudeerde van de Harvard Divinity School en was lange tijd verbonden aan de University of Oregon . In de zestiger jaren werd hij geboeid door het boeddhisme ; in 1974 werd hij officieel Shin-boeddhist en is sedertdien een echte drijfkracht voor de Honpa Hongwanji Mission of Hawaii .

Tot zijn groot spijt is hij in de onmogelijkheid onze juli-conferentie bij te wonen, maar hij wenst Jiko-ji al het beste toe !

Eerste vrouwelijke blanke tempelpriester

Rebecca MacDonald werd aangesteld tot "minister" van de BCA-tempel te Marin in Californië : hiermee is zij de eerste blanke vrouw ooit in Jodo-Shinshu benoemd tot verantwoordelijke voor een tempel .

Er zijn in alle tijden in Honganji ook vrouwelijke priesters geweest, maar het geval van Rebecca MacDonald is een primeur : een 'Caucasian' vrouw die verantwoordelijk gesteld wordt voor een 'congregation' die hoofdzakelijk bestaat uit een 75 gezinnen van Japanse afkomst !

Rebecca MacDonald, grootmoeder, werkte als psychologe-raadsgEVER voor drug-gebruikers . In 1978 voelde zij zich 'burned out' door die taak en wou ze terug naar de onderwijssector . Vooraleer zij echter het schooljaar aanpakte, werkte ze tijdens de zomervakantie als hulp in een ziekenhuis, waar ze kennis maakte met een oude tengere Japanse dame die zelfs geen Engels sprak . Ze sloot onmiddellijk vriendschap met die dame en bleef geboeid door de rust en de gelijkmoedigheid die ze uitstraalde . En toen

de oude dame acht maanden nadien overleed, begon Rebecca, die Rooms-katholiek grootgebracht was, te zoeken naar de geestelijke achtergrond van de oude Japanse dame . Zo maakte ze kennis met Jodo-Shinshu .

Ondanks de problemen van haar eigen leven als moeder, grootmoeder, lerares en sociale werkster, begon ze te studeren aan het IBS te Berkeley; na vijf jaar van die toch niet gemakkelijke studie, voelde zij zich klaar om het priesterschap aan te gaan en trok naar Kyoto, waar zij op 15 oktober 1985 in Mishi-Honganji "Tokudo" kreeg .

(Een andere blanke vrouw die tokudo kreeg, was Ruth Tabrah van Honolulu, een in de States bekende schrijfster; maar Ruth heeft een andere weg gekozen dan die van het tempelpriesterschap en is nuttig met haar intense en praktische geest in de tempelorganisaties in Hawaii.)

Boeddhisten in de vervolging

- Te Hongkong zijn er heel wat Viëtnamese vluchtelingen ondergebracht in afgesloten kampen . De meeste onder hen zijn uiteraard boeddhisten . Ze staan echter onder een sterke bekeringsdruk vanwege fundamentalistische christelijke geestelijken, die hun spoedige bevrijding voorspiegelen en ook warme kleren voor de winter, wanneer ze zich maar met hun gezin willen bekeren . De Boeddhisten die in deze kampen terecht-komen hebben geen recht op heiligdommen of wierookstaafjes ; hun vooroudertabletten worden afgenomen en verbrand ; boeddhistische monniken mogen de kampen niet binnen . Alles wordt gedaan om die mensen te beletten hun eigen religie te beleven . De kampen staan onder Britse verantwoordelijkheid .

- In Viëtnam zelf blijven vervolgingen en plagerijen voortduren . Talrijke monniken en nonnen blijven opgesloten (ofschoon na lang aandringen van Amnesty International twee monniken en twee nonnen vrijgelaten werden).

Ven. Thich Duc Nhuan , Algemeen Secretaris van de Hoge Raad van de Sangha van de Verenigde Boeddhistische Kerk van Viëtnam, werd op 6 augustus vorig jaar in zijn pagoda aangehouden; zijn huidige juiste verblijfplaats is onbekend . Beschuldigingsgronden werden niet vrijgegeven maar men kan aannemen dat deze aanhouding gebeurde in een algemene context van uitroeiing van elke vorm van boeddhisme .

- In Tibet komt de liberalisering traagjes op gang . Er worden wel tempels en kloosters terug opgetrokken, maar dan hoofdzakelijk in gebieden die voor toerisme in aanmerking komen ; opmerkelijk is dat wèl de tempelgebouwen worden gerestaureerd, maar niet de verblijfsgebouwen . Bij wet zijn de rituelen beperkt tot de tempelgebouwen zelf ; personen onder de 18 jaar mogen geen plaats voor eredienst betreden : dat maakt het onmogelijk tulku's van jongsafaan op te voeden en te vormen voor hun taak . De monniken, meestal oudere mannen, mogen slechts 5 dagen per maand besteden aan religieuze bezigheden .

Een groot gevaar dat Tibet blijkt te bedreigen, is de voortschrijdende sinisering die een onderdeel vormt van de Chinese Tibetpolitiek . Een groot aantal Chinezen wordt naar Tibet gelokt . In Lhasa vormen de Chinezen reeds 2/3 van de bevolking ; men heeft berekend dat in Tibet op dit ogenblik ongeveer 6 miljoen Tibetanen leven, naast 6,2 miljoen Chinezen (de 500.000 legermanschappen niet inbegrepen) . Deze Chinese immigranten krijgen van staatswege interessante leningen en beheersen geheel het economisch leven, zodat het aantal werkloze Tibetanen sterk aangroeit ; Chinese boeren krijgen de vruchtbare gronden in de dalen toegewezen . In de scholen is Chinees de hoofdtaal ; Tibetaans wordt als keuzevak in een aparte klas gegeven . Bovendien zijn er zoveel Tibetaanse intellectuelen verdwenen, dat het moeilijk is nog leraars Tibetaans te vinden .

- We hebben al meer dan eens het geval van de Chittagong Hill Tracts in Bangladesh aangehaald en aangeklaagd . De boeddhisten van deze streek, nauw verwant aan hun Birmaanse burens van over de grens, worden nog steeds blootgesteld aan vervolgingen ondanks het (erg stille) protest dat hier en daar, voornamelijk via Amnesty International, hoorbaar was .

In de streken waar zij eens 98 % van de bevolking uitmaakten, zijn ze nu in de minderheid en de vervolgingen gaan onverminderd voort . Volgens een onderzoeker van een boeddhistische vredesorganisatie die heimelijk de streek bezocht, zijn de door het leger van Bangladesh gebruikte methodes gewoonweg "horrific" . Tienduizenden werden afgeslacht ; verkrachtingen en martelingen zijn dagelijkse kost...

- En wij maar klagen...

A L'INTENTION DE NOS AMIS FRANCOPHONES

Notre éditorial concerne le faux problème de savoir si le bouddhisme est une religion ou non . A vrai dire, toute réponse est nécessairement faussée, puisqu'elle dépendra de la définition qu'on veut bien donner au mot "religion" .

Le premier chapitre de Tannisho (que nous n'avions pas encore publié à ce jour !) est comme le résumé de l'enseignement de Shinran : seul 'shinjin' détermine la naissance dans la Terre Pure ; l'activité salvatrice d'Amida agit sur tous les êtres sans aucune distinction ; la libération religieuse n'a pas de rapport avec les mérites moraux . Rappelons que le Rév. Ducor a publié une très bonne traduction française du Tannisho .

Nous consacrons aussi plusieurs pages à la catastrophe de la navette Challenger, en janvier . A bord de la navette spatiale, il y avait un bouddhiste, Ellison Onizuka, natif de l'île d'Hawaii et fidèle ami des temples Honganji . Il est bien étonnant, n'est-ce pas ?, que ce fait d'être bouddhiste n'ait nulle part été mentionné dans la presse, alors qu'on a abondé dans le sens des chrétiens et de l'israélite à bord...

Un texte de grande profondeur et de gratitude, récemment redécouvert dans notre bibliothèque : Les Bienfaits du Ciel et de la Terre, dont nous publions un extrait . Puis un article parlant du problème de la méditation : où se situe-t-elle dans l'enseignement du Bouddha, comment ne faut-il PAS la concevoir, quel est son rôle dans le bouddhisme Shin? C'est une tentative de répondre à un certain nombre de questions qui se posent, notamment dans la reprise de méthodes méditatives bouddhiques par des mouvements se situant sciemment hors de la tradition bouddhique.

Notre ami montois Karl Petit nous entretient bien à propos de la fête des fleurs et des enfants, Hanamatsuri . Bien à propos parce que le 27 avril nous fêterons nous aussi Hanamatsuri, dans le petit jardin de notre temple . Pourquoi ne participeriez-vous pas ?

Le glossaire, bien dans les lettres "JO-", explique un certain nombre de termes fréquemment utilisés, e.a. Jodo-Shinshu, Jodo-Shu et les "pratiques méditatives et non-méditatives" . C'est dire que nous ne quittons pas la méditation comme ça.

Parmi les nouvelles : la fondation de la Fédération des Associations Bouddhiques de Belgique, qui regroupe les principaux courants du bouddhisme . Cette fédération est surtout appelée à stimuler et à organiser les activités collectives des différents groupes; une autre de ses fonctions est de constituer l'unique interlocuteur valable dans les contacts avec les autorités du pays . Première manifestation : la Journée du Bouddhisme, le 7 juin à Mariemont . Demandez le programme ! .

Une attention particulière va aux deux conférences conjointes qui auront lieu du 16 au 20 juillet au Jiko-ji d'Anvers : d'abord la conférence du IASBS, puis celle du Shin-shu européen, au cours de

laquelle le Prince-Abbé Honoraire Zenmon Kosho Ohtani viendra inaugurer officiellement le temple et confèrera la "Confirmation" à ceux des fidèles qui le souhaitent . Parmi les nouvelles internationales : la première femme-prêtre 'blanche' nommée responsable d'un temple Jodo-Shinshu (aux Etats-Unis), et les persécutions dont de nombreux bouddhistes sont les victimes . Dans notre 20ième siècle criant par-dessus les toits ses Droits de l'Homme, ses Libertés, Egalités, Fraternités . Avec des ONU et d'autres "grands machins" . Au siècle des média, qui ne parleront que de ce qui convient à leurs commanditaires...



ROOSTER DER BIJEENKOMSTEN

Di 15.04 20 u.	Za 28.06 14.30 u.
Di 22.04 20 u.	Di 01.07 20 u.
Zo 27.04 10.30 u. Hanamatsuri	Di 08.07 20 u.
Di 06.05 20 u. Tempeldag	Zo 13.07 10 u.
Di 20.05 20 u. Gotan-E *	Wo 16.07 9 u. I.A.S.B.S.**
Di 27.05 20 u.	Do 17.07 9 u. I.A.S.B.S.**
Di 10.06 20 u.	Vr 18.07 9 u. 4de E.S.Conf.**
Di 17.06 20 u.	Za 19.07 10 u. Dedicatie**
Di 24.06 20 u.	Zo 20.07 9 u. 4de E.S.Conf.**
* Gotan-E : herdenking van Shinrans geboorte (eigenlijk op 21.05).	
** Conferenties : zie "Jiko-ji Nieuws"	

Andere datums :

Do 24 april 20 u.	Trefcentrum Koekelberg (Pantheonlaan 14, Brussel)
	Boeddhistisch Studiecentrum
Za 7 juni 11 u.	Mariemont (Jodo-Shinshu e.a.)
	14 u. Mariemont (F.B.V.B.)

Principieel bepaalt het CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME V.Z.W. noch bijdrage noch lidgeld noch abonnementsgeld . Het Centrum en de Shin-Tempel JIKO-JI erkennen de spirituele en morele autoriteit van de Jodo-Shinshu Hongwanji-ha in de personen van Hoofdabt Go-Monshu Koshin Ohtani en Ere-Hoofdabt Zenmon Kosho Ohtani , maar zijn financieel en organisatorisch autonoom . Hun werking is dus afhankelijk van UW medewerking , UW waardering en UW giften .
Onze bankrekening (voor België) is 417-5038671-76 , Centrum voor Shin-Buoddhisme v.z.w. , 2419 Lille . Voor Nederland en buitenland bij voorkeur postrekening 000-0173766-39 , op naam van A. Peel , B-2419 Lille (België) .

J I K O - J I

TEMPEL VAN HET LICHT VAN MEDEDOGEN

Pretoriastraat 68
2600 Berchem-Antwerpen

CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME V.Z.W.

Zittaart 21
2419 Lille - België
tel.(014)22 12 42

